

Cảm Nghĩ

Một mùa Xuân mới lại sắp về, gợi cho tôi mùa Xuân họp mặt Nguyễn Du năm ngoái, mà lần đầu tiên tôi và cô em được tham gia, sau gần 30 năm xa cách mái trường Trung Học Nguyễn Du thân thương ngày xưa.

Qua Mỹ được hơn một năm, tình cờ đọc báo thấy cựu học sinh Nguyễn Du vừa họp mặt hè lần hai tại Bolsa Grandel Park, tôi mừng như gặp lại người quen xưa. Em tôi cũng đọc được tin về trường trên Internet, thế là hai chị em tôi liền đăng ký gia nhập hội viên Cựu Học Sinh Nguyễn Du. Sau đó, tôi nhận được mail mời tham dự buổi “Họp Mặt Xuân 2008”.

Tôi và cô em đến dự buổi họp mặt với tâm trạng vừa vui, vừa ngại ngùng vì không biết có gặp được ai quen không?

Đến nơi chúng tôi không gặp ai là bạn quen cùng cấp lớp cả! Nhưng các anh chị trong Ban Tổ Chức thật thân thiện và dễ thương biết bao nhiêu! Mọi người làm quen và giới thiệu lẫn nhau làm tôi xóa tan được cảm giác ngại ngùng ban đầu, cảm thấy thân quen với

các anh chị ấy tự lúc nào. Thật là xúc động khi tôi và cô em gặp lại thầy Tuyến, vị giám thị đáng kính năm xưa. Thầy vẫn không thay đổi, nên tôi dễ dàng nhận ra thầy. Các thầy cô khác, tôi có nhận ra vài vị, dù tôi không được hân hạnh học với các vị thầy cô ấy.

Nhìn quý thầy cô ở đây, tôi chợt nhớ đến những vị thầy cô đáng kính năm xưa mà tôi đã được học như: cô Trường, chủ nhiệm lớp 9A1 của tôi năm 1978 – 1979. Cô rất thương tôi và hay bàn bạc việc lớp với tôi (năm đó, tôi là lớp phó học tập). Cô thường khen tôi học tốt, nhưng lười lao động. (Nhưng thật ra tôi rất siêng lao động, có lẽ cô đánh giá điểm lao động qua bộ dạng ốm yếu, thiếu ăn lúc đó của tôi chăng?)

Tôi vẫn nhớ đến các cô Cam Thảo, cô Nga, cô Tươi, cô Thủy, cô San, cô Hòa, cô Oanh, thầy Cảo, thầy Hưng . . . Nhưng có lẽ khó gặp được lại các vị đó.

Qua bài này, tôi kính gửi lời biết ơn đến các vị thầy cô đã dạy tôi năm xưa.

Cũng qua nhịp cầu bạn bè của Nguyễn Du, một người bạn thân, ngồi kế bên tôi năm lớp 6, đã nhận ra tôi qua tên và năm học trên website Nguyễn Du. Bạn ấy đã phone cho tôi từ Norway. Chúng tôi đã nói chuyện với nhau cả giờ đồng hồ về thầy cô, bạn bè, sinh hoạt trường, lớp thưở chúng tôi còn cắp sách dưới mái trường thân yêu. Những kỷ niệm vui, nghịch ngợm được nhắc lại, nhất là năm học lớp 9 và chúng tôi cùng cười với nhau.

Mặc dù không gặp được các bạn quen cùng cấp lớp trong lần họp mặt cựu học sinh Nguyễn Du ở Mỹ, nhưng được tiếp xúc với các anh chị cấp lớp trên, tôi cảm thấy trong lòng ấm áp, bỗng thấy mình trẻ lại, như sống lại với những kỷ niệm thời áo trắng tinh khôi. Thuở ấy, sau năm 1975, cuộc sống thật khó khăn, thiếu thốn đủ thứ, nhưng khi vào đến trường, đến lớp là tôi quên hết, luôn cố gắng học giỏi và vui vẻ hết mình với bạn bè.

Nói sao cho hết những kỷ niệm đầu yêu xưa! Một mùa Xuân mới lại sắp về, lòng tôi cảm thấy rộn rã, vui mừng hy vọng những điều tốt đẹp sẽ đến với mọi người.

Nhân đây, tôi xin kính chúc quý thầy cô, các anh chị, các bạn, các em của mái trường Nguyễn Du một mùa Xuân thật ấm áp và xanh tươi.

HƯƠNG XƯA

California, ngày 15-09-08